

Endvidere tror jeg, at forsvarsministeren er meget opmærksom på det svar, som jeg har fået på et spørgsmål til justitsministeren, nemlig at dér, hvor man i forsvaret hidtil har svunget fortrolighedsstemplet fuldstændig automatisk, skal man nu til at tænke sig om på den måde, at det, at et notat er udarbejdet i Forsvarets Efterretningstjeneste, ikke i sig selv gør notatet fortroligt. Det afhænger af en konkret vurdering. Det er klart, at det er en udfordring at skulle tage stilling i de enkelte sager, men det er faktisk det, Justitsministeriet beder om. Der antager jeg, at forsvarsministeren har til hensigt at følge den gode anbefaling fra kollegaen, som er justitsminister.

Det, jeg synes står som det store problem, specielt efter Irakkrigen, er selvfølgelig at opleve, hvordan et politisk flertal vælger at gemme sig bag en efterretningstjeneste, når det viser sig, at de oplysninger, man oprindelig lagde frem, ikke holder, end ikke nogen af dem. Så vælger man at krybe i skjul og skubbe en efterretningstjeneste frem foran sig og sige, at med den foran os kan vi sige, at vi sagde det rigtige dengang.

Kl. 17.00

Det er ikke pynteligt for en regering, at den er så trængt, at den er nødt til at anvende forsvaret som en fremskudt post for at forsvare regeringen selv. I det lange løb er det heller ikke særlig godt for efterretningstjenesten at blive anvendt til det formål.

Jeg synes, man skal huske i alt det her, at vi ikke har en efterretningstjeneste for at beskytte en trængt Venstrestatsminister eller en trængt konservativ udenrigsminister eller en trængt hr. Peter Skaarup. Det er ikke efterretningstjenestens opgave. Dens opgave er at beskytte nationen, og hver gang efterretningstjenesten påtager sig den anden opgave, så synes jeg, at den afgørende svækker sig selv.

Hr. Ulrik Kragh mener, at vi beklikker regeringen, når vi konstaterer, at regeringen på lange stræk talte usandt. Men det kan vi jo ikke gøre for. Det er ikke at beklikke regeringen. Det er en nøgtern konstatering af, at de argumenter, der i sin tid blev anvendt, ikke tåler at blive vist frem.

Tak til hr. Jan Trøjborg, som støtter intentionerne og lover, at vi sammen går videre i en proces. Det synes jeg er løfterigt. Dele af det kan, som jeg var inde på i starten, foregå i Folketingets Kontroludvalg, og dele af det med stor fordel i Folketingets Forsvarsudvalg.

Jeg har været rundt om hr. Peter Skaarup, som jeg håber efterfølgende vil læse forslaget, så

han kan se, hvad der er undtaget, for så får vi alt andet lige en mere forstandig diskussion.

Så vil jeg sige til hr. Helge Adam Møller, der påpegede, at det er nødvendigt at beskytte sig med en efterretningstjeneste, at jeg er helt enig. Det var grunden til, at SF i mindretalsbetænkningen fra Forsvarskommissionen af 1997 foreslog en styrket efterretningstjeneste. Jeg synes, det er det naturlige svar på en situation, hvor truslen er diffus, hvor man er bange for terror, at der er en fremskudt og oplyst efterretningstjeneste; det er et af de gode bud på, hvordan vi sikrer vores typer af sårbare samfund.

Men det forudsætter, at de i øget grad deltager i den offentlige debat, så det ikke er en snæver kreds, der ligger inde med oplysninger, som ikke har fortrolighedsmæssig karakter, og derved i højere grad også bidrager til det almindelige samfunds mulighed for at orientere sig i forhold til, hvor farerne er, og hvad det er, man skal passe på. Derfor er jeg også helt enig, når hr. Helge Adam Møller nævner, at det har fortrolighed som forudsætning. Det er præcis derfor, at forslaget har fire forbehold i forhold til, hvor fortroligheden gælder, og hvor man ikke skal åbne op.

Tak til hr. Morten Helveg Petersen. Det Radikale Venstre var positive over for intentionerne i forslaget og ville gerne arbejde videre med det. Hr. Morten Helveg Petersen spurgte direkte til høringerne med efterretningsofficerer, om de var tænkt i åbne scenarier eller i lukkede scenarier, men det afhænger jo af, hvilke temaer vi diskuterer.

Jeg tror, at vi med meget stor fordel kunne have høringer, der er åbne, hvor vi diskuterer sager, der ikke er omfattet af de fortrolighedsbestemmelser, som i sagens natur er knyttet til en efterretningstjeneste, mens vi i andre sager formentlig vil kunne være enige om, at der er tale om en lukket høring, fordi vi skal undersøge forhold, der i sagens natur ikke har offentlighedens adgang.

Tak også for støtten fra hr. Søren Søndergaard fra Enhedslisten, der også pegede på det i vores forslag, der vedrører offentlige ansattes mulighed for at ytre sig, altså deres meddeleleret, det, vi har kaldt whistle blow-funktionen med et godt dansk udtryk.

Det er jo interessant, at mange af de store sager om, hvordan ansatte i offentlig tjeneste er blevet misbrugt af det politiske system, er knyttet til mennesker, der havde det moralske mod til at træde frem med stor personlig risiko osv.